

1970

TÄNK ÄNDÅ VAD ÅREN SVINNER FORT. VI HAR INTE HAFT NÅGON UTGÅVA AV TN SEDAN FÖRRA DECENNIET OCH ÄNDÅ VAR DET SÅ NYSS. NU ÄR DET EMELLERTID DAGS IGEN - TACK OCH LOV. ÄVEN DET SENASTE ÅRET HAR DET HÄNT EN HEL DEL, VILKET SOM VANLIGT DELVIS ÅTERSPEGLAS I INNEHÅLLET.

ÄNTLIGEN.....
HAR DEN
KOMMIT.....IGEN.....

ÅRETS TN

Är kanske inte helt lik sina föregångare. Vi har delvis prövat en ny tryckmetod och huruvida den helt har lyckats är osäkert när detta skrivs, men vi hoppas förstås. Anledningen är att vi i både bild och text ville återge en del av vad som hände under årets träff på Stranna. I vissa fall har vi fått riktigt lyckade kameraskott. Något korsord blir det inte för de vuxna i år, men däremot för barnen. Var så god....

VAD ÄR VÄRST STORK ELLER SORK

- Ja du gumman, sa Algot, med en suck. Nog var det besvärligt en tid med den efterhängsne storken, men det är ändå besvärligare med sorken....

I VALET OCH KVALET

var vi alla förstås en tid i september. Valde rätt gjorde de flesta, framgår av resultatet. Att inte alla håller med mig på den punkten lär framgå av våra speciella politiska medarbetares krior inne i tidningen.

REVOLUTION

är nära när Boman och Hermansson åkte ihop häromdagen om utskottsplatserna. Vi vill inte ha er i några utskott, för vi har tillräckligt med utskott där förut, lär Boman ha sagt.

MEN FÖRRESTEN

apropå politik - Hur är det egentligen - har Ol-Mass Elov verkligen fått pension - eller.....

G O D J U L

och ett gott Nytt År önskas TN:s läsare

Taget jag om pennan fattar
Redan har jag fått en rad
Om ni sedan det uppskattar
Lär jag väl ha gjort er glad

När så äntligen det hände
Yrde orden fram så fort
Hastigt tanken kom och vände
Eparim - det går som smort

Länge har jag gått och tvekat
Ej att skriva, men om vad
Ni skulle mått då, om jag nekat
Skriva nå't till vårt blad

Ty fast det inte är så mycket
Ett litet bidrag blott i mängden
Räcker ändå detta stycket
ifrån början och till änden

Intervju med Yngve Holmberg och Gösta Boman
söndagen den 15 nov. dagen efter ödesvalet.

Poli- tiska hörnan

Av

STIG HENRIKSSON

MODERATERNA GJORDE VID
ÅRETS VAL EN STARK
TILLBAKAGÅNG VAD GÄL-
LER ANTALET VÄLJARE,
MEN EN STARK FRAMGÅNG
VAD GÄLLER IDEOLOGIER-
NA. PARTIETS POLITIK
PRÄGLAS NU AV EN STARK
VILJA ATT GÖRA NÅGOT
OCH LINJEN ÄR KLAR OCH
RAK....

HEJ IGEN...

Så har då åter en tidning blivit till efter sedvanliga vedermoder. Som vanligt gick det lite trögt innan våra lokalredaktörer ute i landet så att säga kom ur startgropen - i vissa fall krävdes det extraordinaära åtgärder. Men när väl isen var bruten, så lossnade det även denna gång. Och det blev som synes en riktigt hyfsad produkt.

Såsom varande chef uti denna illustra församling böjer jag min nacke för er energi och utstöter ett mycket innerligt och från hjärtat kommande tack.

De extrema typerna har inte heller i år frångått vanan att deklarerera sina åsikter om den åtråvärda chefsposten. Det tråkiga med dessa herrar är ju att de inte besitter tillräcklig intelligens för att kunna dölja att det är det egna jaget de så envetet strävar för. Visst kan man förstå att denna högt avlönade post är åtråvärd men - mina vänner - låt mig i all stillhet få poängtera att pengar är väl ändå inte allt här i livet.. Att deras ansträngningar har varit förgäves kommer väl annars klart att visa sig vid den stundande bolagsstämman i sommar.

Det kan för övrigt

Medarbetaren: - Vad var det som orsakade tillbakagången?

Yngve: - Det var förmodligen vårt sökande efter ideologier.

Gösta: - Utan tvekan var det så att vår klara målsättning påverkade väljarna i den riktningen att man kände sig lite osäker och därför röstade med vpk.

Medarbetaren: - Det har sagts att det berodde på striden mellan er två?

Yngve: - Någon strid mellan oss har aldrig förekommit. Det har hela tiden gällt en strid om ideologierna och dess uppnående.

Gösta: - Har det varit en strid så har den varit blygsam. Det enda jag har emot Yngve är väl att han alltid bluffar i poker.

Medarbetaren: - Det sägs att ni nu ideologiskt står närmare nazisterna än socialdemokraterna?

Yngve: - Står vi?

Gösta: - Jag tycker inte om att ange en viss färgton. Hanske har vi blivit mörkare med tiden.

Medarbetaren: - Vad är det egentligen som skiljer Holmbergs politik från Bomans?

Yngve: - Det är väl självklart att Boman för en hårdare linje än jag. En linje som snabbare för fram till målet.

Gösta: - Självklart är det så att jag vill uppnå målet snabbare än Holmberg. Holmberg har blivit för mjuk.

Medarbetaren: - Vilket mål?

Yngve och Gösta i korus: - Mer fattigdom till de redan fattiga och ännu mer rikedom till de redan rika.

Summering: Allt tyder alltså på att man snabbare kommer att nå målet med Boman i ledningen i stället för Holmberg. Det går med andra ord snabbare åt helvete med Boman vid rodret....

nämnas att en valberedning har utsetts för att de viktiga valen skall kunna ske enligt sedvanliga demokratiska former. I valberedningen ingår undertecknad och Anny Berg...l.

Sen har en man från Sundsvalls-trakten låtit häva upp sin röst här i spalterna. Och han är riktigt oförskämd. Han drar sig inte för att försöka påstå att vi inte ens behärskar vårt modersmål i tal och skrift. Egentligen skulle han ha sig en riktigt avbasning, men vi må i stället förlåta honom hans övertramp. Han går ju i skolan än och där är agan som bekant förbjuden...

I stället ska jag passa på att titta ett varmt tack till dom pågga barnen på Alnön. Dom är i år ensamma om att bidra till våra barnsidor. Och deras alster är förträffliga. Till och med ett barnkorsord har dom totat ihop. Och som varande gammal korsordskonstruktör, så vet jag hur svårt det är. Därför är jag synnerligen imponerad av deras kunskande.

En liten specialgrunka har vi gjort i år för barnen. För att det inte skall bli slagsmål skickar vi med några extrablåd till barnfamiljerna av Barnens almanack så att alla kan måla helt som de själva vill.

Till sist önskar vi som vanligt er alla en riktigt fröjdefull jul och ett gott nytt år 1970.

Vi hörs igen nästa år.

HA DET SÅ GOTT...

Chefen

Det har under årens lopp diskuterats en hel del om TN:s politiska linje. Ett flertal kupper har utförts och chefredaktörerna har avlöst varandra i snabb följd.

Den "siste" redaktören (om han nu blir det, vilket knappast är troligt) uttalade när han genom en mycket förrädisk kupp lyckades komma åt chefsstolen att han skulle inta en neutral politisk linje och att såväl högerpustarna som vänsterkrafterna skulle få komma till tals under lika villkor i tidningens spalter.

MEN VAD HÄNDER???

I fjolårets nummer av TN har "högerpusten" fått sina fem teser, vilka kallas "Sverkers lilla blå" införda i ram och med mycket fet stil i rubriken. På samma sida finns undertecknads mycket viktiga artikel angående tidningens häftning.

Denna artikel har fått en ynkelig liten rubrik över en spalt. (Det var väl inte möjligt att göra den mindre). Dessutom har artikeln fördelats över tre spalter, vilket endast kan ha till uppgift att förvilla läsaren. Underligt att inte chefredaktören gjorde ett par övergångar också. Detta är ett klart bevis för att denna tidnings "ch.red" absolut icke för någon neutral linje.

Det framgår också i "ch.reds" spalt på sidan 2, där han skriver:

"Det gäller att hålla sig neutral som framgår av porträttet ovan, där alla färger är representerade. När man renskriver de båda herrarnas (Sverkers och undertecknads - artikelförfattarens anmärkning) manus, tar man på sig blårandig skjorta och röd slips och läsningen gör en helgrön i nyllet."

Där ser man åter hur enkelriktad denna s.k. ch.red. verkligen är. Han tar på sig en blå skjorta, som säkerligen innehåller en kvadratmeter tyg och en röd slips på några ynkliga kvadratcentimeter. Och detta är han beredd att kalla neutralt.

Att han är "helgrön i nyllet" det förstår jag verkligen, men orsaken till detta är inte några manus från "ytterkantsideologerna", utan beror på något som får mig att tänka på en gåta....

Lapp på lapp, men ingen söm. Vad är det för jädra kålhuvud.....

Tack för ordet.

Andra politiska hörnan

AV

NILS HOLGERSSON

Den gröna drömmen

AV DAGNY KARINSSON

NI SKULLE HA SETT MIN BARNDOMS HANDELSBOD. SÅ MYCKET GREJOR SOM DÄR FANNS ATT BESKÅDA. SÄLLAN KÖPA - MEN TITTA PÅ SÅ MYCKET MER. DET KOSTADE INGENTING. ÖNSKA OCH DRÖMMA OM ALIT SOM MAN EN GÅNG KANSKE SKULLE KÖPA....
DÄR FANNS ALIT SOM FOLK PÅ DEN TIDEN KUNDE BEHÖVA. INTE BARA MATVAROR AV ALLA SLAG, DÄR FANNS ÄVEN ALLA SORTERS HUSGERÅD AV PORSLIN, GLAS, JÄRN OCH TRÄ. KLÄDER OCH SKOR, TYGER, GARDINER, TAPETER OCH FÄRG, SÄNGKLÄDER, JORDBRUKSREDSKAP, SELAR, HÄSTSKOR, LÄDER - JA, DET VORE LÄTTARE ATT RÄKNA UPP VAD SOM INTE FANNS. ATT SÄLJA DYNAMIT OCH MEDICIN HADE HANDLARN TILLSTÅND FÖR. OCH DÄR SÅLDES TILL OCH MED HATTAR.

Det var en sådan som i ett par års tid blev min stora dröm. På den tid det här är fråga om växlade inte modet så hastigt som nu. Vår och höst togs hattarna fram och radades upp på en hylla och det var samma hattar både två och tre år.

LOCKANDE

Min dröm var en grön filthatt med ett brokigt band om kullen i brunt och gult. Än i dag kan jag se den, som den låg där, så lockande och frestande att det riktigt vattnades i munnen på mig. En dag skulle den bli min, det var då säkert. Bara ingen annan hann köpa den. Första hösten den låg där blev det inte och inte heller våren därpå.

EN GRANN HÖSTDAGG

Det blev en höst till och hatten fanns fortfarande kvar. Då - en grann höstdag steg jag glad i hågen in i affären, med hattpeng-

ar på fickan. Nu skulle det bli köpa av. Jag fick följa expeditionen. (biträdet hette det då) in på kontoret för att prova.

"BARNHATTAR"

Hon tog först fram en stor låda med mössor och hattar av alla slag. " Barnhattar " stod det på lådan. Det var ju ingenting för mig, tänkte jag, men sa ingenting, utan lät fröken Hildur prova på mig framför den stora spegeln, där man såg sig själv från huvud till fot. Hon provade flera stycken och sa att de var "söta och passande", men jag var inte alls nöjd.

"DEN DÄR GRÖNA"

Till slut undrade jag lite försiktigt om jag inte kunde få prova "den där gröna" som låg på hyllan i butiken? Lite förvånad gick hon in och kom så tillbaka med.... DRÖMMEN....

- Det finns ingen annan grön än den här,

sa hon, och det här är ju en damhatt.

VAR JU 15 ÅR

Jag sa ingenting, men jag tänkte desto mer. Kunde inte jag ha en damhatt? Jag var ju 15 år, hade gått och läst och allting. Liten till växten var jag ju - men ändå.. - Du kan ju prova den, sa hon och - saliga ögonblick - satte den på mitt huvud. Jag vände mig högtidligt och förvåntansfullt mot spegeln. Då - O fasa - i spegeln mötte mig bilden av något som närmast liknade en stor Karl Johan-svamp... Hatten låg nersjunken över mina öron och nästan över ögonen och därunder stod "Vil-la mej", liten och ynkelig under det stora taket.

FÖRSMÄDLIGT FLIN

Ovanför mig såg jag i spegeln fröken Hildurs ansikte, försmädligt flinande. (Senare har jag undrat över att hon inte gapflab- (Forts. på sid 8)

Ett år har gått sedan vi sist satt och plitade för att få en bit i vår kära tidning Trollens Nyheter som vi hoppas skall komma ut till julen igen. Tiden går fort när man skall ha något gjort på bestämd tid. Jag sitter just och tänker på min egen ungdoms- och barndomstid. Då tyckte man att tiden gick så sakta, men nu ilar den fort, fort. Och så börjar man tänka.

En av de första minnesbilder jag har från min barndom, är när vår familj flyttade från min födelseort Enånger till norra Iggesund. Vi flyttade in i ett litet rum - eller egentligen ett kök. Numera räknas inte köken, utan bara rummen. Annat var det på den tiden. Hade man ett stort kök

Men det var ett litet kök som mor och far fick hyra av Skeppare Sundberg. Vi var ju inte heller så stor familj då - bara fyra personer - så det gick bra.

Skeppare Sundberg hade en dotter som jag blev god vän med. Vi hade en källa som vi bar vatten från och dit fick jag alltid följa med henne. Jag hade en liten hink, som jag kunde bära i. Den här flickan var alltid så snäll emot mig, så det är väl därför jag kommer ihåg henne så väl...

Efter en tid flyttade vi till gamla 15. Vi fick ett rum på övre våningen. På nedre våningen bodde ett gammalt par. Han hette Gustav Pilström och hans fru hette Lena.

FARFAR ERÅTTAR

Det var också mycket snälla människor och nästan varje söndag fick vi följa dem på bönhuset. Det var något som vi uppskattade.

När seklet var ungt

Vårt rum var större än på norra Iggesund, men familjen ökade också, så vi var åtta personer innan vi nästa gång flyttade, nu till Vik.

Vår familj växte ytterligare under de första åren i Vik och vi blev så småningom 11 personer. Min far och hans sväger Ernst Kjellman köpte hemmanet av min farfar år 1908. Både min far och farbror Kjellman arbetade då på träsliperiet i Iggesund och de behöll jobbet, även sedan de övertagit hemmanet. Far flyttade dock senare över till flottningen.

Min lillebror Emil och jag började arbeta i skogen, medan vi ännu gick i skolan. Förtjänsten blev ju inte så där över sig

men vi högg en och en halv famn ved om dagen och på det tjänade vi 1:50 per man. Vi var små till växten båda två och kastarna var så stora att när vi kom till en meter, fick en av oss kliva upp på kasten och ta emot, medan den andre stod nedanför och skickade

Vår mor gav dock inte tappt, utan jobbade på oförtrutet och även om förtjänsten var dålig, så lyckades vi tillsammans spara ihop så att vi kunde köpa mor en ny kappa. Den blev hon verkligen mycket glad för. Och lika glada

var både min bror och jag. Våra systrar fick allt eftersom de växte upp, i tidiga år ta tjänst hos bönder i Njutånger. Då fick vi pojkar i stället rycka in och vara mor behjälplig på lediga stunder. Vi fick både städa och skura, medan mor skötte sina många göromål med lagård och utarbete. När jag nu sitter här och tänker tillbaka kommer jag också ihåg ytterligare några episoder från iggesundstiden. Vid ett par tillfällen hade det kunnat gå illa, men nu ordnade dock allt upp sig.

Till exempel när Emil råkade ramla ner i källan, eller när jag var olydig och sprang nerför den branta brinken mot en plats där mor brukade ha sitt tvättställe och stod på huvudet i sjön. Mor var emellertid kvick i vändningarna och lyckades få (Forts på sidan 13)

Det moderna sorksamhället

- VI TRIVS ALLELES YPPERLIGT HÄR PÅ KVARTERET STRANDEN. SÄRSKILT NU SEDAN VI FICK RIKTIG BELYSNING I VÅRA BOSTÄDER OCH TILL OCH MED GATUBELYSNING. MEN DET NYA HAR OCKSÅ MEDFÖRT VISSA PROBLEM FÖR OSS. DET KOMMER FLER OCH FLER OCH VILL BOSÄTTA SIG HÄR.

DET ÄR GRÄVMASKINIST FABIAN SORK - ÄLDERMAN I SORKSAMHÄLLET PÅ STRANNA - SOM SÄGER DETTA I EN SPECIALINTERVJU FÖR TROLLENS NYHETER. OCH HAN FORTSÄTTER...

Vi kan dock inte avstycka flera tomter nu. Så vi har sagt definitivt nej. Men ändå har det inte helt gått att stoppa invandringen....

- Det i sin tur har fört med sig en hel del sociala problem. Vi har till exempel fått en massa uteliggare. Jobbar gör dom inte heller. Det går inte när man inte har någon riktig bostad säger dom. Så nu har vår socialvård blivit så ansträngd att vi allvarligt måste överväga en skatteinlöjning.

- Vad är det då egentligen som har hänt hr älderman?
- Ja för att börja från början så flyttade jag och min familj hit till Stranna för länge sedan. Jag har ju ganska god människokänedom och såg redan på ett tidigt stadium att det bodde hyggligt folk här.

- Det var ju inte så värst till bostad i början. Så gott som hela tomtens täcktes av sten. Men allt eftersom åren gått har värden på stället förbättrats här. Stenen försvann och saftig

matjord kom i stället.

- Men tyvärr så låg matjorden mest på ytan. I botten var det ändå sten och eftersom vi tycker om att bo på djupet, så hade vi inte stora möjligheter att ordna en egen täppa.

- Och det ska jag erkänna, visst tullade vi lite på världens kålrötter och morötter. Men vi måste ju överleva.

- Nåja, Olov Algotsson är en hygglig prick och han löste problemet. Han packade helt enkelt ner jord i våra hål - ja, vi måste ju ha några tikhål i gräsmattan, för att ibland få njuta av den härliga utsikten över Viksjön med Brunnsnäsudden och Vikslannet i bakgrunden....

- Jorden fraktade vi snabbt ner och nu har vi alla våra små täppor här. Är det inte trevligt?

Jo, det kan TN-reportern inte förneka. Alla tycks trivas ypperligt här. Inte minst de små sorkbarnen som nu också fått välordnade lekplatser.

- Men hr Sork, det är så ljust och fint här.

Har ni elektriskt?

- Nä, minsann, bättre än så. Vi har karbid och det är det också Algot som har grejat.

- Jag vet egentligen inte hur han kom på att vi hade det mörkt och besvärligt här, men en vacker dag kom helt plötsligt det ena lasset karbid efter det andra. Och vi var förstas inte sena att ta reda på gåvorerna. Nu har vi lagrat upp här så jag tror nog det räcker åtskilliga år ännu.

- Och ändå har vi varit lite slöaktiga om vi skall vara ärliga. Vi har nämligen ordnat med utebelysning också. Vi var tvungna till det när den ena skumma "invandraren" efter den andra kom. Våra fruar vägrade att gå ut när det blev mörkt om vi inte ordnade ljus och då såg vi ingen annan råd än att göra det.

- Nu hoppas vi bara på att Erik Jakobsson skall ösa ner lite karbid till sina sork familjer också, annars kommer alla flyttades hit och det klarar vi inte med mind-

(Forts på sid 76)

Trolles nyheter

VOV,VOV PÅ ER....

I demokratins namn tycker jag att undertecknad också ska få medverka i den här förnämliga publikationen.

Jag kanske ska presentera mig. Trolle var namnet. Men det visste ju ni långt före mig. Och det retar mig.

Min husse, han gör nästan inget annat än pratar om demokrati och särskilt på alerten är han, när den där Holgersson från Trollhättan besöker oss.

Då är dom riktigt i tagen ska ni se. Demokrati - makten åt folket - revolution...är stående fraser som man uppsnappar.

Men i praktiken är det som sagt både si och så med den där demokratin. Titta bara när Husse och Matte stack iväg till Stranna i somras och kom hem och sa att jag skulle hetavTrolle. Det hade varit omröstning sa dom - i demokratins namn, la dom liksom till inom parentes - och det här namnet hade vunnit.

Men jag själv fick inte ett ord med i laget. Därför har jag liksom varit lite vrång ett tag, så när dom ropar på mig så låtsas jag som jag inte hör.

Men på kvällarna måste jag liksom lyda. För min Mattes skull. Det hörs ju så väl när man står och skriker en stilla vinterkväll och nu har det hänt ett par gånger när Husse har stått där och lockat... Trolle, Trolle, TROLLE vart är du nånstans....att nån har kommit fram och frågat:HAR DU TAPPAT KÄRINGEN.....

Och det tycker jag inte att det är så roligt - för jag gillar Matte skarpt...

Och för all del, det är väl inget större fel på Husse heller. Men det är det där med röstningen, det grämer mig. Och särskilt sen jag råkade lyssna på ett samtal här hem-

ma en kväll och fick veta att det var den som tejpats fast största sedeln på röstkupongen som vann. Jag trodde ju inte att Husse kunde ge sig till och sälja sig så billigt.

Den kvällen kröp det förresten fram att det blev 74 kronor och 45 öre kvar på mutorna sen Matte hade köpt in chokladaskarna som dom delade ut i priser.

Men nu måste jag skynda mig hör jag, för Husse är på ingående. Men innan jag slutar måste jag ändå varna er allihop. Husse har nämligen en ful grej i kikarn till sommaren också, har min goda hörsel uppsnappat.

Han har tillverkat ett par o-dugliga pirkar och nu tänker han ordna omröstning om bästa namnet på dom.

Det vet jag, för han sa så här till Matte: Då kan vi åka åt Mora sen och få tag i lite riktiga fiskredskap. På två omröstningar tycker jag vi ska få ihop en bra sudd, sa han...

Så det säger jag - se er för bara...

Nu kommer han förresten - jäklar....

TROLLE

TRANSPORTER
VI SKÖTER ALLA SORTERS FRAKTER FRÅN SOCKERVADD TILL NATURGÖDSEL
Vänd Eder med förtroende till
FURUSKOGS SNABBA TRANSPORTER

ÅT MINDRE - MOTIONERA MER

Skogskurs i kristid

I slutet på andra världskriget, medan det ännu var kort på bröd, socker, fläsk och alla slags mjölvoror, blev jag och min bror Karl uppkallade till jägmästare Tore Jennische på brukskontoret, för att få ett nytt uppdrag.

Han ville att vi skulle åka upp till Sveg i Härjedalen, några mil från hälsingegränsen, för att låra oss köra en tvåmans motorsåg. Iggesund bruk hade en sådan såg och den var placerad däruppe. Det var en stor tvåmanssåg, som vägde mellan 35 och 40 kg och det var fullt arbete att bära den i djup snö.

Jägmästaren berättade att det var bra ordnat för oss däruppe. Kojan var fin och det fanns köcklag. Maten skulle vi få gratis

utan att behöva lämna ransoneringskort. Vi fick åka droskbil till Hudiksvall och sedan tåg till Ljusdal, varpå det blev buss upp till Sveg.

BARA LJUGER

Vi gick direkt upp på kontoret och meddelade vårt ärende. När vi talade om vad jägmästaren sagt om alla våra förmåner skrattade dom och sa: Den där jägmästaren, han bara ljuger - det går aldrig att tro på honom.

Det fanns bara en vanlig skogskoja, med plats för 10 man. Mat fick vi laga själva. Och det första de frågade efter var ransoneringskortet. Men si, det hade vi inga.

Skogvaktaren fick gå i borgen för oss, så det ordnade sig. Sedan bar det iväg till affären för att köpa

Ett 25-årsminne av

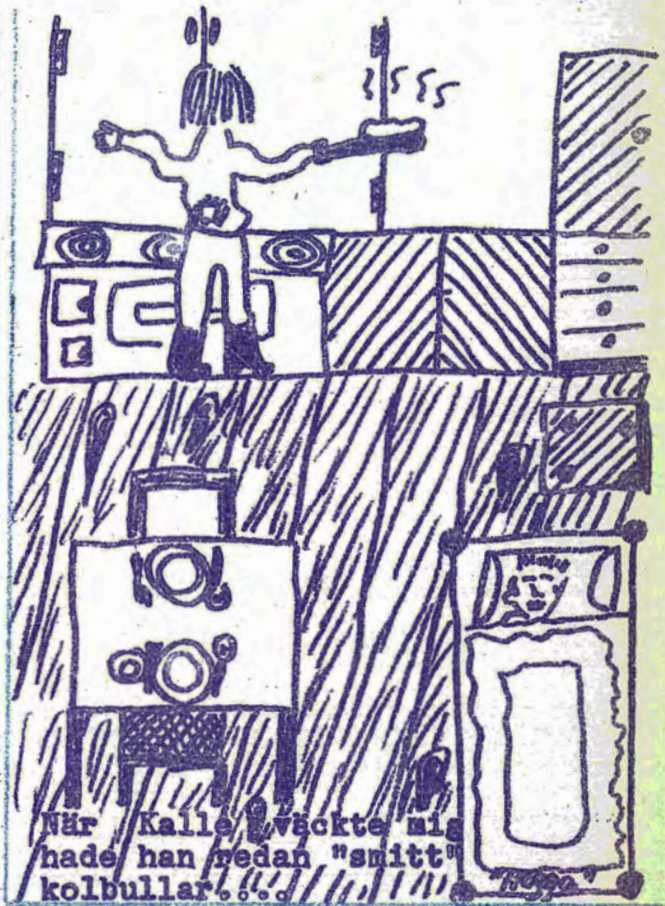
OLOV ALGOTSSON

in proviant för en vecka.

När matinköpen var klara, var det dags att ge sig iväg till skogen. Men det var lång väg till Älgsvälget, som platsen hette. Skogvaktaren skjutsade oss först i bil ungefär två mil. Sedan fick vi gå till fots en mil och bara upp för hela vägen.

UTTRÖTTADE

Skogvaktaren gick före med väldiga kliv och vi kom efter uttröttade. När vi kom upp till kojan var vi alldeles färdiga och när vi tittade in, såg vi ögon som glittrade mot oss i mörkret. Jag var så slut att

När Kalle väckte mig hade han redan "smitt" kolbullar...

jag kastade mig i en brits direkt - och somnade, tills Kalle ropade mig och ville att jag skulle äta. Då hade han redan "smitt" kolbullar. Oh, vad det smakade härligt.

INGA MOTORMÄNNISKOR

Vi sov gott den natten och när vi vaknade var det att ge sig ut i skogen och börja med sågen. Men det gick bara knaggligt att få den att gå. De som vi skulle få till hjälp var nämligen inte heller några motormänniskor, men under den här veckan blev vi fullärda alla fyra. Vi fick mest skruva sönder och reparera. Vi mädde visserligen mycket bra däruppe i Älgsvälget, men vi var ändå glada när vi fick vända om och åka tillbaka till Iggesund.

När vi kom hem var

Han slog världs rekordet

Natten mot måndagen den 21 september 1970 gjorde Algot Olovsson ett tappert försök att slå världsrekordet i fåtöljstudsning. Som sekunder hade Olovsson sin bror Emil samt sin hustru.

Fåtöljstudsning, som är en relativt ny gren på världsrekordlistan, tillgår så att man sitter i en vanlig fåtölj och studsar. Mann måste dock ha en tyngd i knät om minst ett kilo och hela kroppen måste lämna fåtöljen vid varje studs.

Olovsson innehar förstas världrekordet. Det satte han 1966 då han studsade i 6,4 timmar. I år nådde han endast 4,8 timmar. Vid ett försök 1968 måste han avbryta redan efter 3,1 timme.

1946 satte Olovsson ett fantas-

tiskt rekord i pinnstolsstudsning. I hela 11,4 timmar lyckades han då studsa. Men då behövde man inte ha någon tyngd i knät....

N.H.

SKOGSKURS...

Forts.från sid 7)

det bara att vara ute och fälla skog varenda dag. Men huggarna var aldrig nöjda. Dom ville att vi skulle fälla allt som fanns på skiftet på en gång. Så småningom kom det många sågar till Iggesund, som vi fick montera ihop. Det kom mannar från andra bevakningar, som fick vara med oss några dagar och när de kunde jobbet, fick de ta sina sågar med sig och åka till sina hemorter.

Efterhand som vi höll på med fällningen lärde vi oss många knep så att vi slapp arbeta ihjäl oss. När vi inte ville längre så stannade sågen...

Jägmästarn låg i och

reklamerade för sågen. Han kallade dit många storgubbar för att visa vilka fina grejer vi hade. Det gick bra så länge vi ville, men när vi var nöjda med demonstrationen så stannade sågen...

Det var ett tungt arbete att gå i skogen i djup snö en hel dag när man hade den här tunga pjäsen att släpa på. Men när de små enmanssågarna kom behövde inte vi hålla på längre. Nästan varje huggare skaffade sig själv en sådan behändig såg.

Jägmästarn gillade vi, trots allt. Han var bra mot arbetarna och vi fick bra betalt. Så vi var nöjda.

Men apropå lögner, han ljög för alla både stora och små. Så det jämnade ut sig....

(Forts.fr.sid. 3)

bade) Blodröd i ansiktet slet jag av mig hatten - grep min gamla mössa och rusade ut. Så slutade min "gröna dröm".

Några veckor senare återsåg jag hatten. Då satt den på huvudet på en "dam" som hade en väldig hårknut i nacken på vilken hatten vilade. (Jag hade en fläta hängande på ryggen.) Nu hade hatten förlorat allt intresse för mig och jag kunde till och med hälsa alldeles lugnt och obesvärat på "damen". Själv bar jag en mössa av vitt ulligt tyg som min syster skapat åt mig till min konfirmation. Den mössan räckte länge, länge.. Den var skön, fast den inte var grön...

Fiske med specialbete

Spiral-trappan

En man och så spratt det ut små li- bygg- lafärgade trillingar på alla mästare grenar. Trillingarna klös- på Alnö te och rev i håret på hade en natt den häpne byggmästa- i somras en un- ren. De kröp in i derlig dröm. Han öronen och någ- drönde att kan var ra började på väg ned från vin- att pilla i den, men det fanns ingen hans näsa trappa att gå i. Bara en -men då smal och skranglig stege. var Men det gick bra ändå. Han det var ju van att gå på stegar. får- Mitt på stegen mötte han digt. Man- sin fru, som var på väg nen nös. upp. Mötas kunde de Han nös så inte, stegen var för att både trill- smal. Men i stäl- lingarna, frun let började de och stegen for all gräla om för- världens väg och han körsrätten. - vaknade. Glad blev Bägge var han att det bara var en lika en- dröm. Sedan dess har han visa bara ritat och gjort model- och ler till trappor i alla möjli- ingen ga och omöjliga fasoner. Sis- ville ge ta modellen är en spiral- sig. Hon trappa, som är dubbel skulle upp på något underligt och han skulle vis, så att ingen ned. De stod där möts och ingen och grälade både kan gå förbi länge och väl - men en annan, så hände något märk- varken upp ligt. Frun hade med sig eller ned. en blomkruka och i den var Han på - en trillingblomma planterad. står Plötsligt började blomman växa att med en enorm fart. Den stack trap- ut grenar åt alla håll och pan ska grenarna blev bara läng- bli fär- re och längre. Snart dig i bör- var de så långa så jan på åtti- de började sno sig talet, men det runt mannens hu- tror inte...

PESSIMISTEN

En motalabo vistades några dagar i höst på Stranna för att fiska - bl.a. med långrev. En dag hade reven rå- kat trassla till sig, så att han måste läg- ga ut den på gräsmat- tan för att få någon ordning på den. Han drog ut reven, den nådde nästan över he-

la tomten. Etthundra krok var det. Så gick han in för att ta sig en kopp kaffe. När han kom ut satt det på så gott som varje krok en sork. - Så bra, tänkte han, nu slipper jag ju leta mask (fara till Strömgren och köpa strömming.) Han laddade ut reven i den van- ligtvis svärfiskade viken. Tidigt, mycket tidigt, dagen därpå for han ut och drog upp reven - och si - det hade nappat rent otroligt. Gäddor och abborrar i massor, men inga ålar, dom gillar tydligen inte fyrbent bete. - Om det var stora fiskar? Ja, fråga fis- karen själv. Sportfis- kare brukar veta gan- ska exakt både vikt längd och bredd på sina fångster.

K.O.

Förman bet direktör i handen

En i det närmaste otrolig händelse berättas för TN av en "pre-numerant" i Hudiksvall.

En för TN:s läsare välkänd "sovsäck" från södra Norrland hade varit hos tandläkaren och fått alla sina tänder utdragna. (båda två)

Samtidigt fick han de nya tänderna direkt i handen (varför vet vi inte, det måste ju vara bättre att få dem i munnen) Naturligtvis hade det vissa fördelar med sig att ha tänderna i handen - han kunde ju både prata och äta samtidigt, två av livets stora glädjeämnen för denne person.

Tandläkaren hade gjort det stora misstaget att han satt tänderna i höger hand på förmanen.

När direktören, morgonen efter det att förmanen fått sina tänder, var på väg genom förmannens avdelning, skulle förmanen sin vana trogen gå fram och hälsa på direktören, (detta var en av förmannens viktigaste sysslor under dagen)

Förmanen glömde helt bort sina nya tänder och sträckte fram handen samt lyfte på hjälmen - eller hackspettskyddet, som det också kallas.

Direktören blev ordentligt biten och måste uppsöka stadens lasarett. Som han dock efter omplåstring fick lämna.

Någon spruta mot förgiftning behövde inte direktören. Han var redan så giftig att det inte fanns någon risk för förgiftning...

Gläds åt den tid som är

Gnistrande snö över skogar fält och
över allt detta Solen
som ett jättestort ljus.
Klarblå himmel som famnar allt
Visst är det väl ljuvligt
om än lite kallt...

Svällande knoppar på trädens grenar
porlande bäckar
bland buskar och stenar.
Omväxlande regn och solsken var dag
Våren är härlig
tycker jag...

Blommor, löv och gräs i alla prång
resande av sirad
midsommarstång.
Badning i kristallklart ljumt vatten
Sommaren är ljuvlig
och ljus är hela natten...

Gulnande löv från träden singlar
mognande frukter
i trädgården dignar
bär och svamp i villande skog
Hösten är härlig
och givmild nog...

Var årstid har sin egen charm
Var dag
sin egen tjusning.
Är Vintern kall, är Sommarn varm
Är Hösten mörk
har Våren dock sin ljusning...

ANNA KRISTINASSON

Dykardragning

Det var under åren 1940-1945, mitt under brinnande världskrig som den här historien utspelade sig.

Det blev brist på bränsle och naturligtvis skulle AB Iggesunds Bruk vara med och hjälpa till med att anskaffa det nödvändiga bränslet.

Vi hade en jägmästare som hette Tore Jennische som blev eld och lågor för saken. Jag och min bror Karl blev uppkallade till chefen för diskussion om saken. Han ville att vi skulle åta oss att dra upp virke ur sjön Kjösen och Storsjön i Forsa.

Jägmästaren skulle skaffa en pråm att lasta virket på. Den skulle vara tre meter bred och sju meter lång. Djupgåendet skulle vara 80 centimeter. Pråmen skulle också vara försedd med en utombordsmotor, som placerades bak.

Vi började i den s.k. "säckan" i södra ändan av sjön. Vi fick också en man till hjälp, så

vi var tre man på skutan...

Vi lastade ordentliga lass, som tyngde ner pråmen så att vattnet stod nästan ända upp till relingen. Det var bara några få centimeter "att ge på".

Det var lång väg att köra - sjön var 5 km. lång - men så länge det var lugnt och fint

gick allting bra. Men det hände också att vädret inte var det bästa. En gång när vi var på väg över blåste det upp och mitt, på sjön började pråmen ta in vatten.

Vattnet strömmade in och det dröjde inte länge förrän pråmen tippade och hela lasten gick till botten på ett djup av tio meter.

Själva klarade vi oss helskinnade från äventyret. Det var bara att se glad ut och ta nya tag.

Det var inte några små bitar vi tog upp, utan ofta rejäla klumpar vi räddade ur djupet.

Den största vi drog upp var inte mindre än

18 fot lång och 16 tum i smaländan.

När vi kom över sjön med lassen skulle ju också stockarna dras upp på andra stranden. Det blev alldeles för tungt att dra för hand och det ordnades så att Dolk-Hans kom dit med häst och drog bitarna upp på land.

Vi var där uppe ganska länge och det blev en stor brädgård på stranden innan vi slutade. Tumningen - eller avmätningen - skötte vi själva, så det blev

mycket kubikmeter. Ända tills sjön frös, och då

var det nästan jul, höll vi på med dykardragningen i Kjösen.

Jag glömde förresten att tala om vem det var vi hade till hjälp däruppe. Det var en stor och stark Njutångersbo som hette Erik Berg och var från Nickora.

Han blev dock sjuk så på slutet var vi bara två. Det var ett litet flottarminne.

GUBBEN

Stjärnor i badminton

Två nya stjärnor i badminton föddes under sommaren 1970. Det var Sven Ivarsson och Stig Henriksson, som uppvisade ett förkrossande spel vid en stort upplagd turnering i Långviken.

Deras resoluta spel, deras vältänkta bollar och deras enorma kondition föllde avgörandet i turneringen. Motståndarna hade inte en chans, trots

att man i slutskedet satte in aktiva ingifta proffsspelare.

Turneringens strykpojke nummer ett blev Lars Olovsson, som var den ende under hela turneringen som inte lyckades få någon boll över nätet. Han trodde tydligen att det var fråga om fisk och försökte därför hela tiden att få bollen "i nätet". Jerker Algotsson från

hop i dubbeln med Nils Holgersson, hade uppenbara svårigheter att täcka upp sin halva av planen. Kanske bröende på att han trodde det rörde sig om inomhusfotboll och därför hela tiden gick in för att få bollen "mellan stolparna" som nätet var bundet på...

S.H.

MOTION GER HALSA

Fri debatt

Vårdat språk

Gåtfull linje

Det har under årens lopp diskuterats en hel del om TN:s politiska linje. Ett flertal kupper har utförts och chefredaktörerna har avlöst varandra i snabb följd.

Den "siste" redaktören (om han nu blir det, vilket knappast är troligt) uttalade, när han genom en mycket förrödisk kupp lyckades komma åt chefsstolen, att han skulle inta en neutral politisk linje och att såväl högerpustarna som vänsterkrafterna skulle få komma till tals under lika villkor i tidningens spalter.

VAD HÄNDER?

I fjolårets nummer av TN har "högerpusten" fått sina fem teser, vilka kallas "Sverkers lilla blå" införda i ram och med mycket fet stil i rubriken. På samma sida finns undertecknads mycket viktiga artikel angående tidningens häftning.

Denna artikel har fått en ynklig liten rubrik över en spalt. (Det var väl inte möjligt att göra den mindre) Dessutom har artikeln fördelats över tre spalter, vilket bara kan ha till uppgift att förvilla läsaren. Underligt att inte chefredaktörangjorde ett par övergångar också.

Detta är ett klart bevis för att denna tidnings ch.red. absolut inte för någon neutral linje.

Det framgår också i "ch.reds" spalt på sidan 2, där han skriver: "Det gäller att hålla sig neutral, som framgår av porträttet ovan, där alla fär- (Forts. på sidan /3)

Nu är jag f..b...d igen. Här dimper det ner ett brev som uppmanar oss att sätta igång och skriva en kupa - och vilket brev sen...

Vi tar det från början. Stilfulla publikation, skrivs det om TN. Vem ska ta åt sig äran av det egentligen? Jo, det gör tydligen CHEFEN... Vad är det för en? Jag vet inte om att någon på demokratisk väg blivit tilldelad den titeln. Nej, det här luktar lite självutnämning.

"Minnets näthinna" står det på ett ställe. Vad är det? Är det något man fiskar med, eller tror han - CHEFEN - att vi är några sorts filmkameror med inbyggd filmduk, som det bara är att köra igång?

Sen är det tydligen någon sorts förman för barnen att även de får komma med bidrag.

Dessutom håller han - CHEFEN - på att nästan förstöra vad man under en rad av år tutat i barnen - nämligen att tänka på välskrivningen (se på pappa) genom att uppmana dem att sätta rotation på pennan. Hur tror han det skulle komma att se ut?

Och sen - "saknar ni inspiration..." - va.... Jag ska tala om att här saknas ingen inspiration. Det finns och blir över till julklappsrim också.

Så ska det bli nyheter också i år - en bildsida - vem har bett om de va? Inte vi, utan "kanonfotografen" själv som vanligt.

Till sist - "pö om pö" - vad är det egentligen för svenska. Vi måste mer vårda oss om det svenska språket, nu när det klagas så mycket på språkutbildningen i skolorna.

EN SOM VARIT ARG FÖRR

PS

Annars blir det nog en bra tidning som vanligt...

DS

ANNONSERA I TN

NU ÄR DOM
ÄNTLIGEN HÄR .....

Somnormal

"Torka" hos torparn

EFTERSOM MIN YNGSTE SOM NU ÖVERTAGIT BERÄTTANDET OM HUSTOMTARNISSE, MÅSTE JAG I ÅR HITTA PÅ NÅGOT NYTT. DET ÄR INTE LÄTT NÄR MÅN SÅ ATT SÄGA ÄR PROGRAMMERAD PÅ HUSTOMTAR. ETT FÖRSÖK FÅR MAN VÄL I ALLA FALL GÖRA.

Om årets val kan man ju inte säga något. Det är alldeles för tidigt att uttala sig om. Efter vad jag fått höra har man inte den slutliga räkningen klar på länsstyrelserna. Telefonrösterna är inte räknade, sägs det...

Dessa tror man kommer att innebära stora omkastningar i mandatfördelningen. Detta gäller dock inte Älvängens valdistrikt. Där har man ingen telefon...

Om sommarens syskonträff kommer väl alla att skriva, så det kanske blir lite tjatigt. Fast man kan väl inte räkna med att någon vill skriva och tala om att jag och Åke blev dubbel- och jag singelmästare i badminton...

Detta trots att Nils hade några underliga serverar ibland och att Sture hade svårt med poängräkningen. (Dom kan ju inte försvara sig förrän nästa år så det törs jag skriva)....

Sen var det något mystiskt med Lasse och hans korv - grillning mitt i nätterna, när många av oss gått till sängs...

Jag har också hört att Lasse tänker komma ut med en bok, innehållande tips på bra hundnamn. Men man lär väl inte få någon procent på den heller,

vad jag kan förstå...

Jag påminner mig också en person från i somras som sprang och bytte om till badkläder stup i kvarten. Men jag kan inte komma ihåg att jag någonsin såg honom i vattnet. Det enda han gjorde var att springa omkring och plåta oss andra hemän och det var ju inte det sämsta förstås...

Vintern är väl egentligen inte heller mycket att skriva om. Det är bara snö och kyla, omväxlande med regn och tö. Och julen vägar jag inte alls nämna, för då halkar jag direkt in på kapiylet hustomtär och då är man ohjälpligt fast.

Nisse låter dock hälsa att han haft en lugn och skön sommar och att hans syskonträff blev en lyckad tillställning.

Det var bara det att farfars farfar envisades med att sjunga och dansa hela tiden för att han fått mandeln i gröten. (Se där, jag kunde inte lämna honom i fred i alla fall)

Till sist skulle jag ha kunnat skriva om att jag har lämnat tillbaka luftmadrasserna till Anna, skickat unikaboken till Lasse och att jag gjort trappan färdig. Men eftersom inget av detta blivit gjort så kan jag inte skriva

va om det heller...

Det är alltså bara att konstatera att jag inget har att skriva om, så jag får avstå denna gång...

En julhälsning vill jag dock sända till stora och små inom familjen...

S.I.

(FRI DEBATT)

GÅTFULL.....

(Forts.fr.sidan /2)

ger givetvis är representerade.

När man renskriver de båda herrarnas (Sverkers och undertecknads, artikelförfattarens anmärkning) manus, tar man på sig blårandig skjorta och röd slips och läsningen gör en helgrön i nyllet. #

Där ser man åter hur enkelriktad denna s.k. ch.red. verkligen är. Han tar på sig en blå skjorta, som säkerligen innehåller en kvadratmeter tyg och en röd slips på några ynkliga kvadratcentimeter. Och detta är han beredd att kalla neutralt.

Att han är "helgrön i nyllet" det förstår jag verkligen, men orsaken till detta är inte några manus från "ytterkantsideologerna" utan beror på något som får mig att tänka på en gåta...

Lapp på lapp, men ingen söm. Vad är det för jädra kälhuvud... Tack för ordet.

NILS HOLGERSSON

Stuprörs-Jakob har ordet

BREV till Redaktionen

Hej på er igen och tack för det gångna årets alla roligheter som vi fått vara med om här på Stranna. Ja, ni förstår väl att det är Jakob i stupröret som svargar penan....

Nu har jag blivit riktigt van att skriva så nu går det bara inte att låta bli. Hopas det finns plats i år också i TN.

Vad var det jag skulle skriva om.....Jo, visst ja, jag skulle ju tacka. Ja, ni vet förstås inte att vi är med när ni samlas här på Stranna, för vi är ju osynliga.

Oj, oj, oj, vad vi hade roligt i somras när stor-festen gick av stapeln. Särskilt våra tomtebarn...

Dom hade snappat opp långt i förväg när det skulle bli, så dom satt i tre hela dagar före och höll tummarna för vackert väder. Men så blev det väder också.

Är det nån som minns hur det såg ut dagarna före och efter? Tänk om det varit sådant väder på själva festdagarna. Stackars, stackars Murklan - ja det hade ju varit synd om allihop... Men det hjälper att hålla tummarna - om

man håller riktigt hårt.

Matte, Rita och Glutte fick blånaglar på sina tummar, men vad gjorde det, bara det blev solsken. Och det blev det...

• HÄNGER MED •

Somliga tror ju att vi tomtar ligger i ide elva månader på året och är i farten bara i december, men det är fel.

Åtminstone vi här i stupröret får allt lov att hänga med året runt. Hur skulle det annars gå för Stranna-familjen. Dom är ju så våghalsiga och tar sig vatten över huvudet stup i ett. Vore inte vi med och övervakade och lade till rätta både det ena och det andra så ginge det åt pipan, var så säker.

Det hände ju en del missöden med våra små-nissar på sommarfesten. Mor Trilla och jag satt bara däruppe på stuprörskanten och såg på den

brokiga röran lite grann från ovan och hade roligt på avstånd.

Men se ungarna, dom skulle ju vara i händelsernas mitt liksom och det var ett under att ingen av dem blev nertrampad, särskilt vid matbordet där dom for omkring som tokingar.

För Rita var det nära ögat när hon tog sig för att jumpa i lökströmmings-fatet och åkte ner i spat. Tur-samt nog var någon där och högg sig en strömming just då och råkade köra gaffeln genom hennes gröna klänning, som han förstås trodde var ett lagerblad och slängde ner det på marken.

• KANA PÅ OSTEN •

Glutte åkte kana på osten och körde på huvudet i rödbetslagen, men lyckades på något sätt krängla sig upp själv. Sen dess är han illröd hel och hållen som en.....ja, just det..... som en jultomte.

Vid korvgrillningen på kvällen höll det på att gå alldeles på tok för Matte. Han skulle ju nödvändigt hålla räkning på korvarna och var förstås för ivrig och närgången, så han tappade luvan rakt på grillen.

• TOFSEN KVAR •

Sjelva luvan fick han tag i, fast den var ganska svedd, men den stora granna tofsen blev kvar i glödhögen. Mor Trilla grälade ett tag förstås, men nu har hon gjort en (Forts. på sidan 15)

Rita åkte ner i spat när hon jumpade i lökströmmingsfatet

Språkbekymmer

Ett litet minne ytterligare från mina 50 år som skogs och flottningsarbetare kanske ni tål.

Det var 1952. Arbetslösheten var stor i Tyskland och det kom 12 tyskar till Iggesund för att jobba i skogen. En avmätare och förman behövdes. Många försökte sig på jobbet, men ingen ville ta det på grund av språksvårigheterna.

Budet gick till mig och jag tog jobbet fast jag förstas inte kunde ett ord tyska.

En av dem kunde dock lite svenska och honom höll jag mig väl med. Han fick hjälpa till att tolka. Han hette förresten Gynter Lillie, var skogsvaktare hemma i Tyskland och var en mycket bra karl.

Konstiga namn hade dom allihop: Thoms, Josef.. (efternamnet kan jag inte stava) Vajtse, Rudi Behn och Korperz.... Flera minns jag inte - det var 6 till.

Det var inte lätt att hålla reda på alla så jag tog och numrerade dom från 1 till 12 i stället och då gick det bättre. Vi blev riktigt goda vänner.

Vi jobbade på flera olika skiften. Uppe vid Svartbäcken, mellan Nianforsvägen och Forsa, i Sundsäter och på Mössön.

En del av pojarna försökte fuska med kvistning och barkning, men med lite vänlighet så gick också det att få bort. Till jobbet åkte vi varje dag i en liten

buss och det var den trevligaste stunden på hela dagen. Pojkarna var mycket musikaliska och sångkunniga och de sjöng hela vägen ut till skiftet. Likadant var det på kvällarna när de ibland gick på bio till Njutånger. På vägen från Mörtsjö, där de bodde sjöng de så det ekade mellan bergen.

Alla 12 var inkvarterade i baracker där uppe i Mörtsjö och deras matmor var fru Thoms.

Dom var också hit på Stranna och hälsade på några gånger och även sedan de kom tillbaka till Tyskland

har vi träffat några av dem. När de varit över på en semestertripp har de kommit hit och hälsat på oss. Dom här tyska pojkarna, som arbetade här från tidigt på hösten till långt in på våren, var mycket energiska. Dom hade nästan inte tid att äta. Dom gjorde sig inte tid att sätta sig, utan tog smörgåsen i fickan och högg sig en bit då och då medan de arbetade.

Ja, det var en härlig tid, fast arbetsamt och det var särskilt roligt därför att vi blev så goda vänner.

GUBBEN

DET SÄGS.....

(Forts fr. sid. 15)

på företagets bekostnad nu skall genomgå en kurs och lära sig till - försäljare...

a t t Nils Holgersson nu också själv skall lägga en slant till Vietnamainsamlingen....

a t t Lars Olovsson nu skall dra in telefon - för ingående samtal....

a t t Stig Henriksen sedan han lagt in mjuka mattor i hela våningen fått löfte av sin fru att åtminstone ibland ta av sig ena toffeln....

a t t Bolaget bekostade nya tänder åt Sture för att han skulle kunna bita ifrån sig bättre åt arbetarna.

SORKSAMHÄLLET....

(Forts fr. sid 5)

re än att vi höjer utskylderna. Vi hoppas verkligen slippa ta till såna åtgärder.

- Så nu är ni alltså helt nöjda med förhållandena här?

-Ja faktiskt, det enda man möjligen skulle kunna önska är att Algot vattnade lite mindre. Vi har ett jäkla jobb att klara dräneringen här nere. - Till sist kanske vi bara får be reportern att genom TN vidarebefordra en tillönskan till vårt värdfolk om en riktigt god jul och ett lyckosamt nytt år.

Vilket härmed varde utfört....

JERKER

GLÖM INTE PROMENADEN EFTER SKINKAN

Det sägs....

a t t Affas efterträdare som bryggeriutkörare i Hudiksvall Anders Åkesson är alldeles galen i kaffe. Till och med när folk är borta, tar han bara

nyckeln och går in, kollar sig en kopp kaffe och försvinner lika tyst. På grund av denna märkliga vana har han nu fått öknamnet Kaffebruggarn....

a t t konstnärinnan på Stranna redan planerar för en ny utställning, efter sin succé i somras. Den här gången lär expon komma att domineras av henvävt. Materialet till verken lär visst det dansanta paret i Hudik ha "skakat" ihop under de senaste åren...

a t t Anders Åkesson som sedan ganska lång tid tillbaka är anställd som försäljare vid ett hudikbryggeri (Forts på sid 16)

Stuprörs-Jakob.....

(Forts. från sid)
ny tofs åt honom. Roliga, röriga dagar var det trots alla missöden. Hoppas det blir fler sådana dagar. Vi ska hålla tummarna. Det lovar vi.

VAR ÄR GRÖTEN

Men det var en sak jag tänkte fråga om. Har folk slutat sätta ut gröt åt tomten? Det var så att jag var lite krasslig förra julen så Matte skulle få göra julklappsresan på julafton i mitt ställe. Det var hans första resa på egen hand och han glädde sig mycket åt den. Särskilt längtade han till gröten och skinkan som Murklan sätter ut. Men han blev väldigt besviken, för på trappan där grötfatet brukar stå, där fanns inte ett spår av vare sig gröt eller skinka. Vad det nu kunde bero på. Dett har vi inte kunnat lista ut ännu... Matte blev förstås genomlessen, men i stället för att sitta på trappan och vila, så tog han och klättrade upp på fåglarnas matbord och där hittade han något konstigt. Under matbordet hängde en brun skål med någonting vitt i. Han tog fram sin nya fällkniv som han just ha-

de fått i julklapp och skar loss ett litet stycke av det vita som var nästan stenhårt. Matte tog med sig biten hem så vi fick smaka allihop. Det var gott, smakade ungefär som mandel - jag har fått mandel i gröten någon gång - så jag vet hur det smakar. Kanske att folk har börjat lägga mandel i grötfatet och ingen gröt. Men varför var den upphängd på ett så olämpligt ställe. Ja, vi grubblar och funderar, men kommer inte till klarhet... Till slut vill jag bara säga det, att vi tomtar vill ha gröt serverad på det gamla rejäla sättet - och skinka till, om det är möjligt

MED DETTA ÖNSKAR VI
STUPRÖRARE ER ALLA
EN GOD JUL OCH ETT
JÄTTEGOTT NYTT ÅR
GENOM
JAKOB KNUTEBO

NÄR SEKLET....

(Forts. från sid 4)

tag i ett av mina ben och drog mig upp på stranden. Även under iggesundstiden utträttade jag en del och fick in lite pengar. Bland annat vallade jag mellan 75 och 100 kor och för det fick jag en krona per dag. Moster Anna - Brita i Vedmora gjorde vispar och på våren och hösten sålde jag dem åt henne. Det gav också några kronor i kassan. Men åter till Vik där vi trivdes mycket bra. Något som jag undrat över många gånger, är att det kunde gå så bra att samarbeta med jordbruket. Att arbeta i lag och dela det som skördades. Att sköta ladugården 14 dagar var och dela mjölk, smör och allt annat. I 25 år pågick detta samarbete utan någon större ovänskap. Det tycker jag är et vackert minne från mina barndomsår....

Kälktävlingen

Dåltomten Pelle kom inrusande och ropade:
 - Mor, vi ska ha en kälktävling på lördag och jag ska vara med.
 - Men du har ju ingen kälke, sa tomtemor.
 - Jag kan bygga själv, sa Pelle.

Han gick ut i snickarboden och satte igång. Nästa dag var det fredag. Pelle vaknade tidigt och gick ut i boden och började. Han fick hålla på hela dagen innan kälken var klar.

På lördagsmorgonen gick

hela familjen till kälkebacken. De tävlande ställde upp där starten var.

När startmannen gav signal, gav de sig iväg utför backen. Pelle fick en dålig start, men snart fick han fart under medarna och kom upp jämsides med Kalle, som låg etta.

När de var alldeles framför mållinjen tog Kalle tag i Pelles kälke och kom på det sättet före Pelle i mål.

När prisutdelningen började meddelade man att Kalle diskats och att Pelle vunnit. Som bevis på sin seger fick Pelle motta en pokal av självaste gammeltoften.

På kvällen somnade Pelle med pokalen bredvid sängen och han drömde att han åkte utför en jättestor kälkebacke - och vann...

Vår hjälpsamme hustomte

Det var i slutet av oktober. Jag och pappa skulle gå och hugga ved. Vi tog vedkorgen och traskade iväg mot vedboden.

När vi kom fram till vedbodörren hörde vi ljud alldeles som om någon höll på att hugga ved därinne.

Vi stannade och kikade in genom ett litet hål i dörren. Där inne såg vi en liten figur som vi har sett förut. Det var faktiskt den lilla hustomten som vi såg.

Vi stod och tittade på honom och när han huggit en bra hög med ved så försvann han ner till sitt bo.

Då gick vi in och hämtade ved.

Den dan var pappa glad, när han för en gångs skull slapp hugga veden själv.

INGEMAR Ö

BARNENS

JUL-KORSORD

av

ING-MARIE ÖSTLUND

istället för trappa		SPÅRER	
Fick MAT		Fult oaktat efter maten	
Då kommer Tomten		GORILLA	
KLISTER		SLÄKTING	
TORE svens son		TRÄD	

LARS OVE ÖSTLUND

Barnens almanack!

TORS DAG

ONSDAG

TIS DAG

MÅNDAG

SÖNDAG

FREDAG

LÖRDAG

Så här gör Ni:

Klipp ur och klistra upp på hårdare kartong. Eller rita av med hjälp av smörpapper eller annat och flytta över på lämpligt papper. Skarva veckodagsremssorna kant i kant och klistra ihop dem med tejp eller annat. Gör hål överst i remsan. Sätt i ett snöre. Skär halvcirklar i holkgluggens övre och nedre del. Måla alltsammans i alldeles egna färger, som ni tycker det bör se ut. För in remsan från baksidan av holken, så att veckodagarna kan avläsas i gluggen. Remsan får fortsätta ut på baksidan igen. Och nästa träff tar ni med resultatet. En jury dömer och det blir kanske ett pris. Är ni många i familjen, rita av i många exemplar och måla bara. Ni har god tid på er. LYCKA TILL...

TRÄFFEN PÅ STRANNA

1970

Välkommen

Vi skrev den 18 juli 1970. Från alla håll kom de, syskonen, svågrar, svägerskor och alla deras barn.

På stora trappan stod Algot och Karin och tog emot. Bil efter bil rullade in på gårdsplanen. Hade det varit för några decennier sedan skulle man ha kunnat tro att här bodde en rikemansfamilj. Men tiderna förändras - som väl är.. Det var fråga om en syskonträff som skulle pågå i dagarna två.

KOM LÅT OSS DANSASA!

Ja' vill int'!

På lördagskvällen ställdes färden till Folkets hus i Njutånger. För den äldre kullen Östlundare har detta en gång varit deras hem, fast då hette det Godtemplarhuset.

I den forna sängkammaren beskådades med stort intresse filmer, bl.a. från föregående träff, inspelade av släktens skickliga amatörfilmare.

Eftersom vi befann oss i ett nöjestempel började det rycka i benen på gamle dansören Algot och han försökte med alla medel få sin hustru med på en dans. Men si, det lax inte!

FESTARRANGÖRER

TÄNK PÅ ERA GÄSTER
NÄR NI ORDNRAR FESTER

VACKERT VÄDER VILL DOM HA
ANNARS MÅR DOM INTE BRA

Beställ i god tid solsken av bästa kvalité från

"GUBBEN   GUMMAN"

Tel: Namnanrop: "V DERLEKSHUSET"

Lediga platser

RUMPH LLARE

BROMSARE

f r anställning
på heltid

MURKLANS MATTV VERI

Till salu

KARBIDLAGER

säljes till högstbjudande.
Vi har fått elektriskt..

"SORKARNA P  STRANNA"

 nskas köpa

MATT-SLARVER

uppk pes till
lägsta dagspris

MURKLANS MATTV VERI

TAM DIL

f r  vningsk rning

"PLYWOOD-ARBETAREN"

d.t.k. f.v.b.

Till salu

ETT DRIVHUS

I gott skick säljes
OTROLIGT BILLIGT
Tomater, fasta och goda
tages gärna som likv d

Svar till

ALGOTS HANDELSTRÄDGÅRD

ATT TÄNKA P  SOMMAREN
MITT I SMÄLLKALLA
VINTERN

NORDKROKEN: Semesterparadis
i Västergötland...

Var vore det bättre att
fira en 70- ring  n vid
VÄSTERGÖTLANDS PÄRLA ?

 r det inte dags
för TN att hålla
bolagsstämma nu?

NORDKROKEN: Platsen där det
det finns stora möjligheter
till bollspel.

DÄR FINNS DET BOLL OCKSÅ!!

- SKA VI SÄGA EN VECKA D ?
- I SLUTET AV JULI OM DET G R.
- DET SKA VI ANTECKNA...

JASS , DET GICK UPP EN TALGDANK NU..

UTFÖRLIGARE PROSPEKT erhålles i början av 1971

EVENTUELLA FÖRFRÅGNINGAR på telefon 0520/11218

från **A**
till **Ö**

ALNÖTORPARN DETTA ÅR
FÖRSTA RADEN FYLLA FÅR

BILAR DET SAMLATS AV ALLA SLAG
PÅ "STRANNA" EN HÄRLIG SOMMARDAG

CEN TJUSIG BOKSTAV ÄR FÖRVISST"
SA ERIC, SATTE DEN I NAMNET SIST

DANSA GAMMELEJO ÄR KUL
BÅD TILL VARDAGS OCH I JUL

EISY LAGAR MAT ÅT MÅNGA BARN
ANDRAS OCH EGNA, IBLAND ÅT KARLEN

FISKARN SOM PRIS TAR HEM I MASSE
BOR I ÄLVÄNGEN OCH HETER LASSE

GODA RÅD EJ ALLTID ÄR SÅ DYRA
VIRKNING LÄRDE FANNY GRATIS FYRA

HUDIK NI INTE FÅR KOMMA FÖR NÄRA
-71 NÄR KÖRA BIL JAG SKA LÄRA

IÅR HAR TRE I SLÄKTEN FYLLT FRÅN
LÅT MIG HÄR PÅ GRATULERA DEM

JULGRÖTSRIM ÄR NÅT FÖRSKRÄCKLIGT
KALLGRÖT JU ÄR SÅ OTROLIGT ÄCKLIGT

KALLE KLARAR UTAN KVADD
SNABBTRANSPORT MED SOCKERVADD

LENA LÄRT SIG RIKTIGT VIFTA
VART HON SKA SÅ FÅR HON LIFTA

MATTOR UTI FLERA ALNAR
VÄVS ÅK MAMMA MEN'S GLÖDEN FALNAR

NISSE NU SOM FÖRR OM ÅREN
FÖLJER HERMANSSON I SPÄREN

OM OM INTE FUNNITS, JAG VET EJ VAD
JAG SKULLE FÅTT TILL PÅ DENNA RAD

PAPPA HAN CYKLAR FÖR VARJE DAG
TILL IGGESUND OCH HANDLAR ETT SLAG

Q-VADDADE GJORDE PAPPA OCH KALLE
MED GÖSELLASSET VID ROLFSES STALLE

RISGRYNSGRÖT ÄTS PÅ JULAFTONSKVÄLL
MANDELN FÅR DEN SOM VARIT SNÄLL

SORKARNA TYCKTE DET VAR PÅ TIDEN
ATT FÅ ELEKTRISKT OCH INTE KARBIDEN

TOMATERNA I ÅR DOM UTEBLEV
DET BIEV FÖR HETT NÄR VÄRMEN DREV

UNDERBART VAR VÄDRET VI FICK
NÄR SYSKONTRÄFFEN AV STAPELN GICK

VIKSJÖVATTNET EJ LÄNGRE ÄR BLÅTT
AV FÖRORENINGAR DET BLIVIT GRÅTT

XANTIPPA, TITELN DYSTER
BÄRES VÄRDIGT AV ER SYSTER

YLAR GÖR VARGEN I LAPPLANDS FJÄLL
KYLIGA NÄTTER OCH MÖRKNANDE KVÄLL

ZOLA SOM SKREV OM NANA
PASSAR EJ I DOM HÄR BLANA

ÅRETS ALFABET NU GÅR MOT SITT SLUT
SKÖNT SÅ JAG FÅR PUSTA UT

ÄRTER OCH PANNKAKA ÄR VAD DOM HAR
ÅT STURE VAR TORS DAG PÅ HÅSTA BAR

ÖNSKA VILL JAG NU ALLA TILL SIST
EN GLAD OCH TREVLLIG JUL FÖRVISST

AV ANNA KRISTINASSON

NÄSTA NUMMER UTKOMMER.....FÖRMODLIGEN..

